

EÈI IBRAHIM-PAŠA

Elèi hadži Ibrahim-pašina, rodòm iz Argiboza sa istoimenog otoka na istoènoj strani Grèke, travnièki je sahib i dobrotvor koji se prvi put u historiji pominje 1684. godine kao privatni haznadar (riznièar) na dvoru sadri-azama Kara Ibrahim-pašine.

Kao èovjek od povjerenja, marljiv i sposoban, bi primljen u državnu službu napredujuæi od džebedžibašine (zapovjednika jednog vojnog odreda) do pomorskog oficira dobivæi titulu pašine. Koliko je njegova vojnièka i diplomatska karijera bila zapažena i cijenjena na turskom Dvoru, pokazuje i podatak da po sklapanju Karlovaèkog mira 26. januara 1699. godine bi postavljen na èelo jedne mirotvorne delegacije upuæene na austrijski Dvor. Tada dobija i atribut "elèi" u prijevodu sa turskog znaèi "mirotvorac".

Sredinom 1700. godine postaje valija i tu dužnost obavlja u Temišvaru, Jonji, Sofiji, da bi 6. marta 1703. godine postao bosanskim vezirom. Dolazi u Travnik i tu kao bosanski vezir provodi nepunu godinu i pol.

Za to, historijski relativno kratko vrijeme Elèi hadži Ibrahim-pašina Travniku daruje Medresu i u njoj osniva biblioteku, a potom jednu tekiju i mekteb. Za njihovo izdržavanje uvakufio (poklonio) je ovaj dobrotvor u Travniku višestruke objekata meðu kojima istieemo jedan han, veliku kahvanu sa èest duæana, èetiri mesarske radnje, pekaru, berbernicu, tabhanu, potkivaèku radnju... Iz Travnika odlazi u svoj rodni Agriboz, a svoju diplomatsku i vojnièku karijeru završio je u Beogradu kao muhafiz, zapovjednik tvrðave, gdje je i preselio na ahiret i ukopan uz džamiju sultana Sulejmana, oktobra 1708. godine.